

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2011. évi szeptember hó 13. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az adócsalás büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. március hó 12. napján kihirdetett 5.B.100/2007/25. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 5.580.- /Ötezer-ötszáznyolcvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles megfizetni.

I n d o k o l á s

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. március 27., április 22., szeptember 16., 2009. március 12. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett 5.B.100/2007/25. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. adócsalás büntetében /Btk. 310.§ /1/ és /4/ bekezdésének a) pontja /, 1 rb. adócsalás büntetében / Btk. 310.§ /1/ és /3/ bekezdése /, 3 rb. adócsalás büntetében / Btk. 310.§ /1/ és /2/ bekezdés /.

Ezért halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre, és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, 2.727.099 forint értékben vele szemben vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett a bűnjelekről, és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése iránt terjesztettek elő fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.32/2010/1-I. számú átiratában bizonyításkiegészítési indítványt terjesztett elő a vagyonek Kobzás megalapozottságával kapcsolatban. Indítványozta az APEH megkeresését annak tisztázására, hogy a vádlottat adó és járulékok megfizetésére kötelezték-e, ha elmaradt, mi volt az oka.

Kiemelte az átiratban, hogy a megyei bíróság szabályosan folytatta le az eljárását, a bizonyítékok értékelésével túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg,

amelyből okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Egyetértett a cselekmények jogi minősítésével és a hozzá fűzött jogi indokolással, valamint az alkalmazott joghátránnyal is.

Az érdemi indítványát a bizonyítás eredményének ismeretében Bf.32/2010/2-I. számú ítéletben terjesztette elő a fellebbviteli főügyészség és indítványozta az 1. tényállási pont tizedik és tizenegyedik bekezdésében rögzített, álláspontja szerint a magánokirat-hamisítás vétségének törvényi tényállását kimerítő vádlotti cselekményre nézve a Be.332. § /2/ bekezdése alapján az eljárás megszüntetését, e tekintetben az első fokú ítélet megváltoztatását, egyebekben annak helybenhagyását. A főügyészség azzal érvelt, hogy e cselekményt a vádirat is tartalmazza, a felelősségre vonás szempontjából azonban a vádlott terhére megállapított, jelentősebb súlyú bűncselekmények mellett nincs jelentősége.

A tényállás korrekciójára vonatkozóan a beszerzett adóhivatali tájékoztatás alapján indítványozta a 2. tényállási pont kiegészítését azzal, hogy vádlottal szemben adóellenőrzés nem történt, az adóhatóság adó és járulékok megfizetésére nem kötelezte.

E tényállási pontból mellőzni indítványozta a második és harmadik bekezdéseket - amely a 2005. évben tett személyi jövedelemadó bevallásához kapcsolódó vádlotti magatartást jelentik - arra figyelemmel, hogy az abban írtakra a vád nem terjed ki.

Az ítélet tábla a fellebbezési eljárásban az adóhatóságtól tájékoztatást szerzett be a vádlottal szemben esetlegesen elrendelt ellenőrzés, illetve az adó és járulékok megfizetésére való kötelezésére nézve.

A fellebbezési tárgyaláson az ítélet tábla részbizonyítás keretében az adóhatóság válaszában felolvasásával azt a tárgyalás anyagává tette, eszerint „ vádlott vonatkozásában az Adó - És Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal nyilvántartása szerint adó és járulékfizetésre kötelezés nem történt, az adóhatóság adóellenőrzést nem végzett a magánszemélynél. Nevezett adózó vizsgálatát sem az ellenőrzési irányelvek, sem pedig a revíziót megelőző kockázatelemzések nem tették szükségessé. „

A fellebbezési tárgyaláson a vádlott és védője a fellebbezést fenntartották.

Perbeszédében a védő ismertette a vádlott írásban összefoglalt fellebbezésének indokolását, amely annak elfogadtatására irányult, hogy szakirányú képzettség hiányában, nem látta át cégvezetői kötelezettségét. A tényleges ügyintézésben védelem nem vett részt, a könyvelővel a korábbi tulajdonos állt kapcsolatban, a bizonylatokat és bankszámlát ők kezelték. Utalt arra, hogy a könyvelő hibájából nem volt az adóbevallás megfelelően benyújtva. Kérte figyelembe venni, hogy védelem nem szándékosan szegte meg a bevallási kötelezettségét. Az eredetileg bejelentett

fellebbezésnek megfelelően az időmúlásra és védenca személyi körülményeire tekintettel a büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség fellebbezési tárgyaláson részt vett képviselője az átiratban és annak kiegészítésében foglalt egyező tartalommal az indítványt fenntartotta. A vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést alaptalannak tartotta és az alkalmazott joghátrány tekintetében helyben hagyást indítványozott.

Kiemelte, hogy a vádlottnak a befolyt jövedelem utáni adófizetési kötelezettségével képzettségétől függetlenül tisztában kellett lennie. A vádbeli időszak egy évet ölelt át, az adóhatóság ennyi idő alatt nem jutott el a vizsgálatáig. Egyetértett a megyei bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetésével, az adócsalás büntetében való bűnösség mellett, a terhére indítványozott a magánokirat-hamisítás vétsége miatt, az eljárás megszüntetését tartotta indokoltnak.

A vádlott felszólalásában a jegyzőkönyv mellékleteként csatolta fellebbezésének írásbeli, a védő által ismertetett indokolását. Személyi körülményeire nézve elmondta, hogy albérletben lakik, közmunkás, havi kilencezer forint tartásdíj fizetési kötelezettség terheli a tizenhét éves gyermeke után, magas vérnyomás megbetegedésben szenved, amelyre rendszeresen gyógyszert szed.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással teljes terjedelmében a Be. 363. § /2/ bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson bírálta felül, ennek eredményeként az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmeket alaptalannak találta.

Az ítélet tábla a megyei bíróság eljárásában eljárási hibát nem tárt fel. Az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette, a bizonyítékok perrendszerű vizsgálatát elvégezte, mikénti értékelésükről az ítéletben számot adott.

A bizonyítékok egyenkénti értékelése és összességükben történt összevetése útján tisztázta, hogy az adóévben, az egyes adónemek tekintetében miként kellett volna a vádlottnak ügyvezetőként, és mint magánszemély a bevallásokat teljesíteni, az elmulasztott bevallások következményeként tényszerűen feltárta és rögzítette a tényállásban az egyes adóhiányok mértékét.

A 2. tényállási pontban foglalt cselekmény elkövetését a vádlott nem is vitatta, csak az 1. tényállásban rögzített tények tekintetében - a védekezésével megegyezően - terjesztett elő fellebbezést.

Az ítélet tábla nem osztotta a vétlenségének megállapítását célzó okfejtését, mert a bizonyítékok felülmérlegelésére a fellebbezési eljárásban a megalapozott tényállás mellett nincs lehetőség.

Az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével a vád tárgyává tett cselekmények vonatkozásában, mindkét tényállási pontban bizonyított, a vádlott büntetőjogi felelősségének ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges tényeket állapított meg. A tényállás 2. pontjában rögzítettek felül az ítélet tábla a másodfokon felvett bizonyításnak megfelelően annyiban tartotta szükségesnek a kiegészítést a Be. 351.§ /1/ bekezdésének a pontja alapján, hogy „ vádlottat az Adó - És Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal adó és járulékfizetésre nem kötelezte, vele szemben adóellenőrzést nem végzett., Ezzel a kiegészítéssel vált a vagyonekbejárásról szóló rendelkezés megalapozottá, mivel az adó és járulékok behajtása iránt tett intézkedések kizárnák vagy mértékében korlátozhatnák az elrendelését.

Az ítélet tábla a tényállás személyi részét - a fellebbezési tárgyaláson elhangzott vádlotti nyilatkozat alapján - a következők szerint helyesbítette a vádlott személyi körülményeiben az első fokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett változásokkal: „ a vádlott közmunkás, havi kilencezer forint tartásdíj fizetési kötelezettség terheli a tizenhét éves gyermeke után, magas vérnyomás megbetegedésben szenved."

Az ítélet tábla nem osztotta a Győri Fellebbviteli Főügyészség indítványát, hogy mellőzni szükséges a 2. tényállási pont második és harmadik bekezdését, arra figyelemmel, hogy az itt rögzített vádlotti cselekmény nem volt vád tárgyává téve.

A vitatott tényállási részben az első fokú bíróság azt állapította meg, hogy 2005. április 14. napján az adóhatósághoz érkezett személyi jövedelemadó bevallásban a vádlott munkaviszonyból származó jövedelemként egész évre csak 1.028.575.-forintot vallott be. A **Kft1..**-ből összesen 6.000.000.-forint kivett tagi jövedelmet a bevallásában nem tüntette fel.

Az ítélet tábla álláspontja szerint bár a bíróság kötve van a vádirati tényálláshoz, nem jelenti a vádelv sérelmét, ha az ítélet történeti tényállásában az elkövetési magatartással összefüggésben olyan bizonyított részleteket is megállapít, amelyet a vádirat nem tartalmazott. Annak megállapítása tehát, hogy a vádlott a fentiekben írtak szerint valótlan tartalmú adóbevallást nyújtott be, a tényállásban rögzíthető volt, mint a jelen ügyben vád tárgyává tett adócsalás büntettének eszközcselekménye. A vádiratban írtak szerint a teljes bérjellegű juttatás után a vádlott személyi jövedelemadót és a járulékokat nem fizette be, ehhez a magatartáshoz szükségszerűen hozzá tartozik az is, hogy a kivétet be sem vallotta.

Az első fokú bíróság megindokolta, hogy miért nem fogadta el a vádlottnak azt az előadását, miszerint cégvezetőként nem kellett átlátnia az adóbevallás rendjét, az a könyvelő kompetenciája lett volna. A bizonyítékok cáfolták azt a védekezését is, hogy az előző tulajdonostól megvásárolt cég valamennyi számláját - személyesen maga, vagy **T1 tanú** révén - eljuttatta a könyvelőhöz, akinek azokat az adóbevallásban

szerepeltette, illetve a cég bevallott jövedelmén felül a felmerült költségek miatt, áfa fizetési kötelezettsége nem is keletkezett.

Az ítélet tábla mindenben osztja az első fokú bíróságnak az ítélet 9. oldalán a vádlott védekezésével kapcsolatban kifejtett indokolását, és kiemeli, hogy az ügyvezetői feladat nem csupán a céges dokumentumok aláírására terjed ki, hanem az ezzel járó lényeges kötelezettségek, többek között az adóbevallás teljesítésére is. A vádlottal rendszeres kapcsolatot tartó könyvelőnek a bevallási időszak gyakoriságára vonatkozó esetleges téves tájékoztatása nem hat ki arra a tényre, hogy mint a cég vezetője egy személyben volt felelős az adó helyes bevallásáért. A vádlott tisztában volt a vállalkozás jelentős összegű árbevételeivel és egyébként sem vitatta a **Kft2.**-től kapott bevétel összegét, csak azt, hogy 2004. adóévre 610.278.000.-forint bevétel után nem kellett forgalmi adót befizetni. Mivel ennek az összegnek - a havi bevallások elmulasztása ellenére is - a könyvelőhöz eljuttatott bizonylatok alapján legkésőbb 2005. január 20-án az adóhatósághoz benyújtott éves bevallásban meg kellett volna jelennie, mindebből az következik, hogy a vádlott a forgalmi adó alapjául szolgáló minden ügyletről nem számolt el.

A széleskörűen lefolytatott bizonyítás eredménye nem támasztotta alá, hogy a bevallás időszakában olyan kifizetések merültek fel, amelyek mellett nem keletkezett a cégnek fizetendő forgalmi adója.

A megyei bíróság ide vonatkozóan is helytállóan mérlegelte az okiratokat, az igazságügyi könyvszakértői véleményét, a személyi bizonyítékokat és a vádlotti vallomást.

T6 könyvelő elmondása szerint minden megkapott bevételi és kiadási számlát lekönyvelt, álláspénzek kifizetéséről nem volt tudomása.

A megrendelő cég részéről **T4** tanú azt vallotta, hogy a munkaerő kölcsönzésért kért ellenszolgáltatásba az ingadozó létszám szükségletek folytán, a ledolgozott órák díján kívül bele kalkuláltattak a vállalkozóval minden egyéb, a szolgáltatással járó kiadást is, tehát az előre felszámolt költségek a szerződés szerinti árban megjelentek.

T7 tanúvallomása megerősítette ugyan a felvett dolgozók szállásával, utaztatásával, egyéb jogcímen történt kifizetésével kapcsolatos költségek felmerülését, azonban annak mikénti elszámolására, összegére nem tudott nyilatkozni.

A könyvszakértő a könyvelési dokumentáció, az éves adóbevallás, a **Kft2.** átadott számláin nyugvó véleményében - a cég által 2004. évre benyújtott áfa bevallásában rögzített 7.612.000.-forintos levonható áfa összegén kívül - az elszámolt forgalmi adó mértékét módosító, bizonylatolt további adatokat nem tárt fel.

Sem a könyvelő, sem **T5** tanúvallomása nem erősítette meg, hogy **T3** ezeket a bizonylatokat vitte el a könyvelőtől.

A vádlott által hivatkozott a nagy összegű állaspénzek, utaztatási, szállás és más költségek a fenti bizonyítékok helytálló mérlegelésével a szakértői vélemény alapján elfogadott mértéken felül a cég fizetendő adóját csökkentő bizonyított tényként nem volt megállapítható. A vádlott ez irányú védekezése azért sem elfogadható, mert az ellenértékért nyújtott szolgáltatáshoz /munkaerő kölcsönzés / csak a közvetlenül kapcsolódó járulékos költséget lehet az áfa adónemnek az adó alapján összegszerűen elszámolni, illetve a beszerzések utáni adólevonási jog érvényesítését bizonylattel kell alátámasztani. Azonban ilyen beszerzések, és járulékos költségek még a valószínűsíthetőség szintjén sem támaszthatók alá.

A Be. 351. § /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól mentes és az ítélet tábla határozatának meghozatalánál irányadónak tekintett tényállásból az első fokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése törvényes.

Az ítélet tábla mindenben egyetértett a megyei bíróság ítéletének jogi indokolásával is.

A vádlott az állami adóbevételeket csökkentette azzal, hogy áfa adónemben, személyi jövedelemadó, társadalombiztosítási járulékokra vonatkozóan teljes körű bevallást nem tett, azokat nem fizette be, ezzel az adócsalás bűntettét a felsorolt adónemekre megvalósította. Az ítélet tábla az ítélet 17. oldalán az utolsó előtti bekezdésében található indokolás nyilvánvaló elírását helyesbítette azzal, hogy 240.000.-forint nyugdíjjárulék helyett a biztosítottat terhelő 451.000.-forint nyugdíjjárulék befizetése nem történt meg.

Az 1. tényállási pontban foglalt cselekmény minősítésével kapcsolatosan az ítélet tábla nem osztotta a fellebbviteli főügyészségnek a vádlott által kimerített magánokirat-hamisítás vétségéhez kapcsolt eljárás megszüntetésére tett indítványát.

Kétségtelen, hogy a vádlott az adóhatóságnak a munkaerő-kölcsönzési szolgáltatás után a ténylegesen leszámlázott és benne az általános forgalmi adó egy részét eltitkolta, ezáltal nem valós adatokkal nyújtotta be az adóbevallást az adóhatóságnak.

A Btk. 310. § /1/ bekezdésében foglalt adócsalás törvényi tényállását az valósítja meg, aki az adókötelezettség megállapítása szempontjából jelentős tényre /adatra/ vonatkozóan valótlan tartalmú nyilatkozatot tesz, vagy ilyen tényt /adatot/ a hatóság elől elhallgat, és ezzel vagy más megtévesztő magatartással az adóbevételt csökkenti. Az adócsalás elkövetője az adózó, akit adókötelezettség terhel. Az adókötelezettség mindazon kötelezettségeket magában foglalja, amit az Art. III. fejezete az adózó részére megállapít /bejelentés, adóbevallás, adófizetés, könyvvizetés, bizonylatolás, nyilatkozattétel, önellenőrzés stb. / Az adócsalás bűncselekményének törvényi tényállását valósítja meg az elkövető, ha adóbevallást nem nyújt be, vagy az

adóbevallásában nem a tényleges adatokat közli az adóhatósággal. Ilyenkor a bevallásra vonatkozó adókötelezettség sérül.

A Btk.276. § bekezdésében meghatározott magánokirat-hamisítás jogra vagy kötelezettségre vonatkozóan a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokirat használatával követhető el.

Mindebből következően, mivel a vádiratban és az ítélet tényállásában szerepel, hogy a vádlott az áfa- bevallásban lényeges bevételi adatokat elhallgatott és az adóját sem fizette be, a fellebbviteli főügyészség hivatkozása jelen ügyben az adócsalás büntetével halmazatban álló magánokirat-hamisítás elkövetésének lehetséges megállapítására, helytálló. Az ítélet tábla a vádlott bűnösségét e további bűncselekményben az irányadó tényállás alapján azért nem állapította meg, mert az eljárás fellebbezési szakában már nem tartható fel, hogy az ügyész a tényállásszerű bűncselekmény megjelölésével miért nem kezdeményezte a bíróság előtti eljárást. Az ítélet tábla ezért a vádlott terhére első fokon megállapított bűncselekményeken túlmenő bűnösség megállapítását mellőzte és magánokirat-hamisítás vétsége miatt, az eljárás megszüntetéséről nem rendelkezett.

A büntetés kiszabása körében a megyei bíróság az értékelhető enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul számba vette és értékelte. A vádlott elnehezült személyi körülményei, a jelentős időmúlás mellett azt is értékelni kellett, hogy nem megtévedt emberként követte el a terhére rótt bűncselekményeket, hanem tudatosan vette semmibe az ügyvezetőként rá vonatkozó szabályokat. A büntetés enyhítésére az adóhiány mértéke, a bűncselekmények halmazata mellett nincs törvényes lehetőség. Az első fokon kiszabott büntetés nem eltúlzott, törvényes joghátrány, ezért az ítélet tábla a Btk. 37. § foglalt bünteteskiszabási célokat szolgáló büntetés enyhítésére irányuló fellebbezéseknek nem adott helyt.

Tekintve, hogy az ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával és utazási költségével kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

Győr, 2011. szeptember hó 13. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. március hó 12. napján kihirdetett 5.B.100/2007/25. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2011. szeptember 13. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: